

รากฐานของศาสนา

บทที่หนึ่ง

1. ทำไมต้องมีศาสนา?

มีบุคคลบางคนซึ่งยืนกรานว่า พวกเขาไม่มีหน้าที่ผูกพันที่จะสืบสวนค้นคว้าแสวงหาในเรื่องของศาสนา พวกเขาคิดว่า อะไรเล่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะกระตุ้นให้พวกเราต้องพิจารณาในเรื่องศาสนา?

เรามีจุดมุ่งหมายที่จะชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของข้ออ้างนี้โดยการดำเนินการอธิบายในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ซึ่งเราจะชี้ให้เห็นได้ในสองทางด้วยกันในเรื่องของความจำเป็นในการแสวงหาให้ได้มาในเรื่องของศาสนา

1. สติปัญญา ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ทุก ๆ คนนั้นควรที่จะให้การขอบใจแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ได้ทำประโยชน์เกื้อกูลให้แก่เขา ซึ่งเขาได้รับประโยชน์นั้น ๆ

2. สติปัญญา ยังได้ชี้ให้เห็นด้วยเช่นกันว่า มนุษย์นั้นยอมรับความจำเป็นที่จะต้องปกป้องภัยอันตรายทุก ๆ อย่างเท่าที่จะเป็นไปได้

ดังนั้น ขอให้เราได้พิจารณาในแต่ละประเด็นทั้งสองนี้

1. หน้าที่ผูกพันที่จะต้องให้การขอบคุณ :

นับว่าเป็นโชคดีของเราที่เราได้รับ

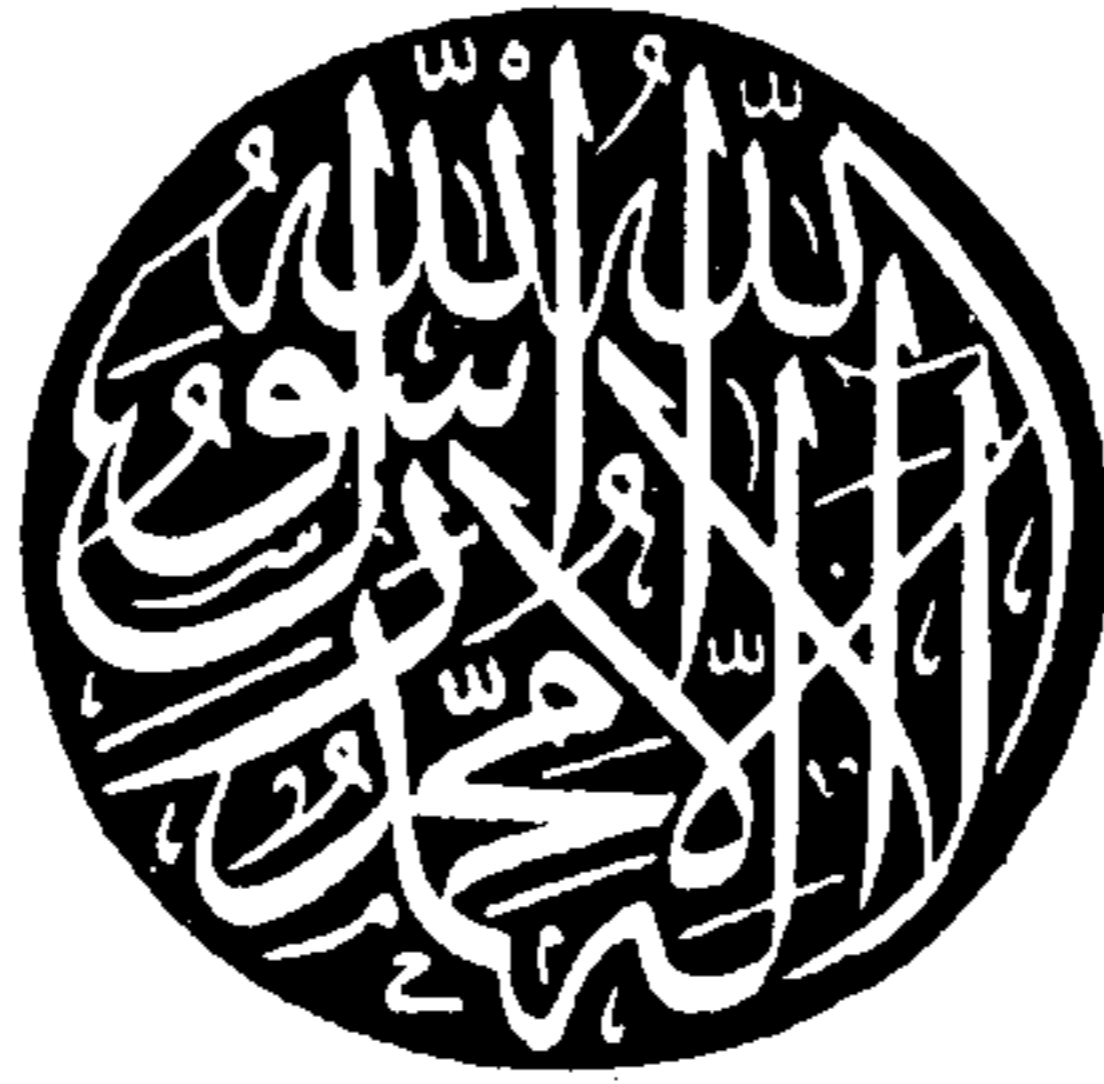
ประโยชน์เกื้อกูลจากทุกสิ่งทุกอย่างที่ประเสริฐเลิศเลอแห่งชีวิตที่อยู่ในโลกนี้: เป็นต้นว่า ระบบการย่อยอาหารของเรา, อวัยวะที่ช่วยในการหายใจ, ตลอดจนอวัยวะอื่น ๆ รวมทั้งหัวใจแห่งร่างกายของเราซึ่งแต่ละส่วนของอวัยวะเหล่านี้กำลังทำงานอยู่อย่างยิ่งใหญ่เหนือกว่าความรู้อันจำกัดของเราจะเข้าใจได้ และแม้แต่จินตนาการของเราก็ไม่อาจที่จะหยั่งถึงได้ เหมือนอย่างแสงของดวงอาทิตย์, การดำรงอยู่ของดาวเคราะห์

ต่าง ๆ , แร่ธาตุชนิดต่าง ๆ และทรัพยากร
ที่ซ่อนลึกลงอยู่ในใจกลางโลก สิ่งทั้งหมด
เหล่านี้เป็นประโยชน์เกื้อกูลที่ยิ่งใหญ่ซึ่ง
ด้วยความรู้และพลังอำนาจที่ได้ถูกประทาน
ให้แก่มนุษย์จึงทำให้มนุษย์สามารถที่จะใช้
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ได้

อย่างไรก็ตาม ที่นับว่ายิ่งใหญ่กว่า
สิ่งทั้งหลายทั้งหมดเหล่านี้ก็คือ อัจฉริยภาพ
และความเข้าใจตัวตนของมนุษย์เองซึ่ง
สามารถที่จะทำลายภูเขาลูกมหึมาให้แตก
สลายกลายเป็นชิ้นส่วนเล็ก ๆ ได้ และสามารถสร้างจากน้ำหรือของเหลวให้เป็น
เหล็กที่มีพลังอันยิ่งใหญ่ตลอดทั้งสามารถ
ที่จะทำวัตถุต่าง ๆ ที่ประดิษฐ์แบบบางที่สุด
ได้

บัดนี้ คำถามข้อนี้ก็เกิดขึ้นมาว่า: เรา
จะไม่ทุ่มเทชีวิตของเราไปในการค้นคว้าและ
แสวงหาผู้ที่อำนวยความสะดวกนั้นซึ่งเรายอมรับว่าผู้อำนวยความสะดวกนั้นต้องมีอยู่ และ
หากมีผู้อำนวยความสะดวกนั้นอยู่แล้วไซ้
เราจะไม่กระทำภารกิจของเราในอันที่จะ
เสนอความขอบคุณของเราให้สำเร็จสมบูรณ์
แก่ผู้บันดาลดอกหรือ?

สิ่งหนึ่งที่ มีชายคนหนึ่งที่เป็นผู้มี
จิตใจกุศลและทำประโยชน์เกื้อกูลอย่างมาก
ชายผู้นั้นได้ให้การเลี้ยงดูทารกคนหนึ่งที่ได้
สูญเสียบิดามารดาของเขาไป โดยชายผู้นั้น
ได้เลี้ยงดูอุปการะแก่ทารกน้อยนั้นด้วยปัจจัย
ยังชีพทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อที่จะให้ทารกนั้น
ได้เจริญเติบโตขึ้นมา เขาผู้นั้นได้จัดการทุก
สิ่งทุกอย่างเพื่อให้ทารกน้อยนั้นได้เจริญ
เติบโตขึ้นมาด้วยการเลี้ยงดูและเฝ้าอบรม
ป่มนิสัย และเมื่อทารกน้อยนั้นเจริญวัยพร้อม
ที่จะได้รับการศึกษา เขาก็ยังจัดการให้ครู
ที่ดีที่สุดเหล่านั้น ตลอดทั้งหนังสือต่าง ๆ
อีกด้วย ในทำนองดังกล่าวมาแล้วนั้น ชาย
ผู้มีใจกุศลคนนั้นก็ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่
จะให้ได้แก่เด็กผู้นั้น กล่าวโดยสรุป เขาได้ให้
ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อความผาสุกของเด็กคนนั้น
เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เด็กคนนั้นจะไม่มีหน้าที่

ผูกพันที่จะพยายามหาให้พบเป็นก่อนอื่นดอก
หรือว่าชายผู้นั้นเป็นใคร และประการที่สอง
เด็กคนนั้นจะไม่ขอบคุณต่อผู้ที่ได้ให้ความ
ช่วยเหลือเกื้อกูลและโอบอ้อมอารีอย่างยิ่ง
ใหญ่แก่เขาด้วยการให้การขอบคุณอย่างสุด
ชีวิตจิตใจของเขาดอกหรือ?

เช่นเดียวกับเรื่องของการดำรงอยู่
ซึ่งเราย่อมผูกพันในอันที่จะทำการแสวงหา
จนกระทั่งเราจะได้พบพระผู้สร้าง, พระผู้ทรง
เผื่อแผ่ซึ่งพระองค์นั้นที่เราจะต้องมอบ
ความขอบคุณทั้งหมดให้

การใช้ความพยายามที่จะแสวงหา
ศาสนาที่แท้จริงนั้นก็นับเป็นคำสั่งหนึ่งของ
สติปัญญาด้วยเช่นเดียวกัน www.thaiislamlib.com
ทางที่ถูกต้องและยังคงท่องเที่ยวไปโดย
ปราศจากทิศทาง ก็จะต้องไม่หยุดยั้งฝืนทำ
ของเขาในอันที่จะแสวงหาจนกระทั่งเขาได้
พยานพบวิถีทางแห่งสัจธรรมและศาสนาที่
เที่ยงแท้เท่านั้น ซึ่งจะได้รับคามพึงพอใจ
ได้ก็โดยข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนและหลักฐาน
ต่าง ๆ อันเป็นที่ทำให้ประจักษ์แจ้งเท่านั้น
และเมื่อเขาผู้นั้นได้ถึงแล้วซึ่งแหล่งแห่ง
ชีวิตวิญญูณและศาสนาอันเที่ยงแท้เท่านั้น,
หัวใจของเขาก็จะเต็มไปด้วยสันติสุขและ
ความปีติปราโมทย์ เขาผู้นั้นก็ควรที่จะเริ่ม
ให้การขอบคุณของเขาแก่พระองค์ผู้ทรง
สร้างนั้น

2. การปกป้องภัยอันตราย
ทุก ๆ อย่างเท่าที่จะเป็นไปได้ :

ถ้ามีเด็กคนหนึ่งมาบอกท่านว่า เขาได้
เห็นงูพิษตัวหนึ่งเลื้อยเข้าไปในห้องของท่าน
ท่านก็จะกระโดดออกจากห้องนั้นทันที และ
ก็จะสารวะวนค้นหาทุกซอกทุกมุมจนกระทั่ง
ท่านได้พบงูนั้นหรือจนกว่าท่านจะได้รับ
ความพอใจว่าไม่มีงูพิษอยู่ในห้องนั้นอีกแล้ว

ในทำนองเดียวกัน ถ้าในขณะที่ท่าน
กำลังเดินทางอยู่ในเวลากลางคืนในชนบทที่
เต็มไปด้วยอันตราย แล้วท่านก็รู้ว่ามียักษ์
โจรกำลังคอยซุ่มตักจะโจมตีอยู่ในถนน
ข้างหน้าไม่ต้องสงสัยเลยที่ท่านจะต้องคอย
อยู่จนกระทั่งถนนเบื้องหน้านั้นได้รับการ
เคลียร์พื้นที่ให้พ้นจากอันตรายเสียก่อน และ
แน่นอนท่านก็จะไม่ขยับเขยื้อนแม้แต่เพียง
ก้าวเดียวที่จะเดินไปข้างหน้าจนกว่าการ
เคลียร์พื้นที่จะเรียบร้อยลงเสียก่อน

ในตัวอย่างทั้งสองนี้ได้ทำให้เป็นที่
ชัดเจนแล้วว่า มนุษย์เรานั้นถูกบังคับโดย
เหตุผลที่จะค้นคว้าอันตรายต่าง ๆ ที่สามารถ
จะรับรู้ได้ ซึ่งย่อมเป็นไปได้ที่สิ่งอันตราย
บางอย่างเหล่านั้นเมื่อค้นหาเข้าไปแล้วก็พบ
ว่าไม่ได้มีอะไรเลย และบุคคลอื่น ๆ ก็อาจจะ
มิได้ให้ความสนใจแก่สิ่งเหล่านั้นแม้แต่น้อย
เลย แต่ถ้าสิ่งอันตรายดังกล่าวนั้นมันหมาย
ถึงชีวิตวิญญูณของมนุษย์และชีวิตจะถูก
ทำลายลงแล้วละก็ มันก็ไม่อาจที่จะถูกมอง
เมินไปได้อย่างไม่รู้

สิ่งอันตรายที่สุด:

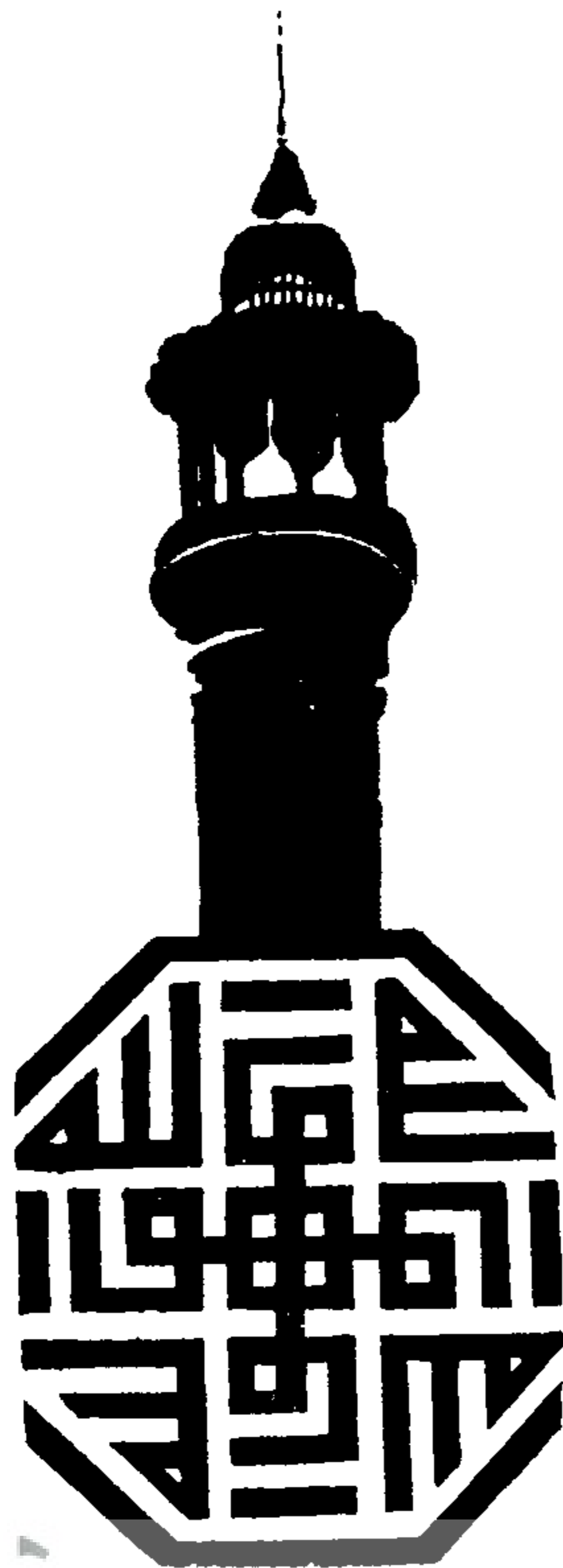
ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์นั้น เรา
ได้รู้ถึงเรื่องราวของบุคคลผู้ซึ่งมีชื่อเสียง
ในการบอกกล่าวสัจธรรมและได้ปฏิบัติอย่าง
ซื่อสัตย์ บุคคลเหล่านั้นได้อ้างว่า ตัวพวกเขา
เองเป็นศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้าและพวกเขา
ได้พากันเรียกร้องมนุษย์มาสู่ความศรัทธา
ในพระผู้เป็นเจ้าและมาสู่การประพฤติปฏิบัติ
ในแนวทางดังกล่าวนั้น ในฐานะที่บุคคล
ดังกล่าวนี้ได้ใช้ความพยายามในทุก ๆ
ด้านและยืนหยัดอย่างอดทนในการเผชิญหน้า
กับความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ นานา ซึ่งเป็น
ผลให้บุคคลดังกล่าวนี้ได้รับอยู่ทั่วทุก

มุมโลก จึงทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นกลุ่มคน
ที่มีคุณสมบัติพิเศษทำให้มนุษย์กลุ่มต่าง ๆ
มากมายมีความศรัทธาในพวกเขาด้วยเหตุ
ฉะนั้น การประสูติของพระเยซูจึงได้กลาย
มาเป็นการเริ่มต้นของการนับปฏิทินแห่ง
คริสตกาลและการอพยพของท่านศาสดา
มุฮัมมัด ก็ได้เริ่มเป็นปฏิทินแห่งการ อิจญ์-
เราะฮ์ของมวลมุสลิม

บัดนี้ เราก็ได้เห็นแล้วว่า บรรดา
ศาสนทูตเหล่านี้ได้ดึงดูดจิตใจมนุษย์ให้มุ่ง
มายังศาสนาและให้มนุษย์เหล่านั้นปฏิบัติตาม
ระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะ ได้ทำ
ให้มนุษย์เหล่านั้นมีความหวาดกลัวต่อการ
ถูกลงโทษในการกระทำที่ชั่วร้ายของพวกเขา
และได้ทำให้มนุษย์เหล่านั้นเชื่อมั่นว่า พวกเขา
จะต้องได้รับการตัดสินตอบแทนในศาล
แห่งความยุติธรรมที่ยิ่งใหญ่เบื้องหน้าพระผู้
เที่ยงธรรมและทรงปัญญาญาณ มนุษย์เหล่านั้น
ได้หันสะท้านถึงสภาพของความหนักหน่วง
ในการลงโทษและภัยพิบัติต่าง ๆ แห่งการ
ฟื้นคืนชีพใหม่ ตลอดทั้งความรุนแรงใน
การลงโทษที่นั่น และศาสดาเหล่านั้นได้ทำ
ให้มวลมนุษย์มีความหวาดกลัวต่อสิ่งต่าง ๆ
ดังกล่าวแล้วนี้ คำถามก็คือว่า คำตักเตือน
ต่าง ๆ ของบรรดาศาสนทูตเหล่านั้นได้ทำให้
เราประจักษ์ถึงภัยอันตรายที่จะได้รับ ใน
ทำนองเดียวกันกับคำเตือนของเด็กน้อยนั้น
หรือไม่?

มันจะเป็นการถูกต้องหรือที่เราจะ
ไม่รับรู้ในถ้อยคำและการกระทำของ
บุคคลเหล่านั้นผู้รู้ในศาสนาที่แท้จริงของ
โลกนี้ในเมื่อบุคคลเหล่านั้นผู้ซึ่งในความ
ศรัทธาและการยืนยันในความเชื่ออันมั่นคง
ของพวกเขาได้เฝ้ามองจิตวิญญาณนั้น
และพวกเขาก็ได้เตรียมตัวพวกเขาเองใน
อันที่จะพลีอุทิศได้ในทุก ๆ รูปแบบ?

เป็นที่ชัดเจนถึงถ้อยคำของบรรดา
ศาสนทูตเหล่านั้นมาตรว่าศาสนทูตเหล่านั้น
จะมีได้ทำให้มนุษย์เกิดความแน่ใจ แต่อย่าง
น้อยที่สุดก็ได้ปลุกให้มนุษย์ได้คิดว่าบางที

สิ่งซึ่งศาสนทูตเหล่านั้นได้บอกกล่าวไปแล้ว
นั้นเป็นความจริง ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว อะไร
เล่าคือหน้าที่ของเรา นั่นก็คือว่า ถ้าสิ่ง
บรรดาศาสนทูตได้บอกกล่าวไว้นั้นถูกต้อง
เป็นความจริงแล้ว เราจะทำประการใด อะไร
เล่าที่จะเป็นคำตอบซึ่งเราจะมอบให้ได้ในศาล
แห่งความยุติธรรมของพระผู้เป็นเจ้าในวันฟื้น
คืนชีพ?

ในที่นี้เองที่เหตุผลได้เฝ้าเตือนให้เห็น
ถึงความจำเป็นในการปกป้องภัยอันตราย
แม้เพียงน้อยนิดที่จะเป็นไปได้ ซึ่งศาสนา
ก็ได้กระตุ้นเตือนเราให้ปฏิบัติตาม

สิ่งซึ่งมากไปยิ่งกว่านั้น นั่นก็คือว่า
บรรดาศาสนทูตเหล่านี้เรียกร้องมนุษย์ให้
เข้ามาสู่ชีวิตที่เจริญก้าวหน้าที่ปลอดภัยและ
อุดมสมบูรณ์ อีกทั้งบรรดาศาสนทูตยังได้
บอกกล่าวอีกด้วยว่าหลังจากความตายไป
แล้วนั้นมนุษย์จะได้พบกับโลกใหม่ที่กว้าง
ใหญ่ไพศาล ตลอดทั้งความจำเริญต่าง ๆ อัน
ไม่มีที่สิ้นสุดกำลังคอยบุคคลผู้ได้ประกอบ
หน้าที่ของเขาอยู่ และยังสามารถแจ้งข่าวดีต่าง ๆ
ให้รู้ว่า ในโลกใหม่นั้นจะมีความเป็นอยู่อีก
แบบหนึ่งที่ดีเยี่ยมไปด้วยความสงบสุขใน
จิตวิญญาณและความแน่นอนแห่งจิตใจ ซึ่งที่
นั่นไม่มีโรคร้ายไข้เจ็บ ไม่มี ความบีบคั้นให้
หม่นหมอง ไม่มีสิ่งยั่วเย้า ไม่มี ความเจ็บปวด
หรือความหวาดกลัว ฉะนั้นแล้ว เหตุผลจะ
ปล่อยให้เราเมินเฉยต่อศาสนที่สำคัญเช่นนี้
ไปได้หรือไม่?

เราจะไม่ให้นำหนักที่จะเกรงกลัว
และให้ความสนใจแก่คำขู่ของบรรดา
ศาสนทูตบ้างดอกหรือที่ท่านเหล่านั้น
ได้บอกกล่าวไว้ว่า ผู้กระทำความผิดและผู้
ที่กระทำการละเมิดฝ่าฝืนนั้นจะต้อง
ได้รับการลงโทษทัณฑ์อย่างแน่นอน
และเราจะไม่ปฏิบัติตามหลักการศาสนา
และไม่ให้ความคิดของเราไปครุ่นคิด
ในถ้อยคำเหล่านั้นบ้างหรือ?

ต่อฉบับหน้า

